

og slíkt. Tað varð roynt leygardagin, tað nýggja húsið varð sýnt fram fyri almenninginum. Tað bar til at hava tónleikarframførslu við nógvum áhoyrarum í salinum.

Jákup Lamhauge, býráðsformaður, er væl nøgdur við keypið av húsnum. Bara smávegis er brúkt upp á umbygging og istandseting. Tað var ikki nýðugt at gera tær stóru broytingarnar, tí alt var í so góðum standi. Keypsprisin fyri hetta stóra húsið var 2,6 milliónir. Tá Sjóvinnubankin í sinari tíð ognaði sær húsið var kostnaðurin næstan triggjar ferðir tað.

Kommunan hevur ikki sett seg í nóg stórra skuld við at keypa hetta húsið. Tá sálan av húsnum verður tald upp, er munurin bara umleið eina millión krónur.

Í hesum nýggja húsum eru umstøðurnar so góðar, at tað skuldi verið leittari hjá umsitingini at veitt borgarunum betri tenastu, sigur

A ovastu hæddini er góður kaffikukur umframt tvey fundarhol, sum eisini kunnu brúkast til fyrilestarhol.

Jákup Lamhauge, sum er sannaferdur um, at tað var ein røtt avger at keypa hetta húsið.

Hann er eisini hjart-

skygdur, at tað fer at ganga betur hjá kommununi. Tvey tey seinastu árini hava í hvussu er roynt rimiliga væl.

Seks fólk starvast hjá kommununi, tvey teirra hava hálvdagsstovr.

Orðaskifti um málið

Føroyska skriftmálið meira friðhalgað enn sjálvt okkara Halgabók?

Í «Viðskeranum» seinasta leygardag er P.M. Rasmussen, sóknarprestur, inni á tí, at stundin má vera komin til at endurskoða biblíutýðingarnar hjá Jákupi Dahl, Victori Danielsen og Kristiani O. Viderø. Tað er so nóg nýtt komið fram viðvíkjandi teim heilagu skriftunum, og ikki minst hevur málburður okkara broytt seg so nóg hesi mongu ár, síðan vit finga Biblíuna á føroyskum, verður sagt.

Ivaleytt hevur Petur Martin rætt í tí, hann ber fram; men mær mátti tað falla fyri bróstið, at tað skuldi vera lagað manni at dagføra okkara kirkjumál, meðan ongin veruliga torir at taka til orða um bata í okkara skriftmáli.

Tosað verður og skrivað um vánaligu støðuna hjá móðurmálinum í skúlanum og mælt verður til at minka

um danskt í skúlanum og at vaksna um tímatalið í føroyskum. Øll munnu vera samd um, at móðurmálið ongantíð kann fáa ov góðar sømdir í skúlanum; men at økja um tímatalið til tess at hersa enn meira við børnunum um hesi vanlukku ðini, i ella y, i ella ý, a ella æ, um -m i hvørjumfalli, hóast føroyingar í øldir hava sagt -n, um rn, sum fyri tað mesta verður framborið sum dn, ll, sum aloftast bera í sær framburðin dl og annað meir, sum ger, at fjöldin av Føroya fólk aftrær seg við at lata skriv fá sær, tí tey «duga ikki føroyskt», tað ber ikki nógvan bata við sær.

Fyri góðum ári síðan var fundur um skriftmálið í Norðurlandahúsinum - sera áhugaverdur fundur, men hvat kom burtúr? Jú, Eiv-

ind Weyhe, magistari, bar nakað eftir fundin fram uppskotið í blóðunum um ávísu tillaging av skriftmálinum til talmálið, men tað einasta, sum hendi eftir tað, var, at ein av hesum yngru málkonu bara tók samanum við niðurstøðuni «Best man vera, sum er».

Nú er fólksins mál, talað ella skrivað, ikki nakað,

sum tú skalt royna at broyta frá einum degi til annan. Men at okkara málrøktarfólk hava tann hugburð, at best er sum er bæði viðvíkjandi teim mistøkum, sum gjórd eru í okkara skriftmáli, og við teirri týnandi ávirkan, sum danskt hevur havt á okkara mál, tað tykir mær ikki at vera av tí góða. Dugi snógt sagt ikki at skilja, at vit, 600 ár eftir at okkara mál hevði fingið sín eigna samleika, framhaldandi skulu halda fast við fornorrøna stavseting, men í atgerðarløysi lata heilan orðaflokk, talorðini, detta burtur úr málinum, sum var livandi talmál inn í okkara øld, sum hevði funnið sær sess aftur í málinum, men sum av tlvild var ríkin av rókini aftur.

Ólavur Hátun

Missir kortið

RANDI JACOBSEN

Tað er ikki bara í Havn og í Klaksvík, at unglingar hava til fragt at koyra vitleyst.

Sunnudagin tók politíð í Suðuroynni ein bilførara, sum koyrði so skjótt, at hann missir koyrikortið.

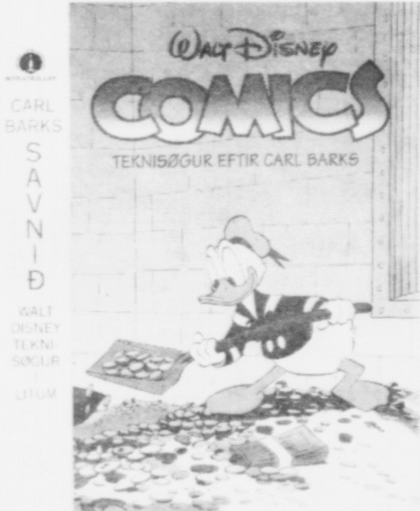
Ferðin á bilinum var 113 km um tíman. Hetta var ikki á bygðum øki, og mest loyva ferðin ar tí har 80 km um tíman. Tá ferðin er meira enn 30 km/t yvir hægst loyvdu ferð, rýkur koyrikortið.

Politíð í Suðuroynni tók annars hetta vikuskiftið tveir bilførarar, sum koyrdu við kenning.

Í Havn vórðu triggir

Dunnald Dunna & tey

13. skreytfeiti um Dunnald Dunna & tey er nú í bókhandlum og kioskum

Carl Barks hevur skrivað og teknað søgurnar um Dunnald Dunna og tey. Pauli Nielsen tyddi úr amerikanskum.

Í fyrstu søguni, **Dunnaldur mosnar um meyrur**, er Dunnaldur illur um, at dreingirnir spæla tíðina burtur í staðin fyri at gera okkurt til nyttu. Hann biður dreingirnir finna nakrar meyrur, og av teimum læra arbeidssemi og ágrýtni. Teir so gera, men ikki gongur altíð eftir ætlan, og serliga ikki um tú eitur Dunnaldur...

Í næstu søguni, ið ber heitið **Tað ov trygga trygdartiltakið**, hevur Dunnaldur fingið eitt álitissturv litið upp í hendur. Hann er alla-handamaður hjá ríka gubbanum Giriki og hevur ábyrgdina av øllum pengunum. Tað ræður um at verða ansin, tá ið tú hevur eitt tilfíkt starv, men sum so ofta, tá ið Snúðri Bikshani kemur upp í leikin, hendir okkurt óvantað, ella...

Í søguni, **Leitanin eftir Cuspidorin**, ger Girikur tað, ið hann er vanur. Hann luktar pengar - nógvar pengar. Ein dampari er sokkin undir krignum, og umboð eru nógvar pengar, og ein tilfíkan letur tú ikki ligga órvarðan á havsins botni, sjálvt um tað er jólaaftan. Hesum eru dreing-

irnir sera keddir av, tí ikki vænta teir at jólamáðurin finnur teir í einum kavbati miðarlaga í Norðhavinum...

A nýggjariðnum geva vit ofta nógur nýggjarslyfti, og tað gera Dunnaldur og dreingirnir eisini. Men ikki er altíð so lætt at halda hesi lyftir, og serliga ikki, tá ið tú allatíðina verður royndur, um tú klárar at halda hesi lyfti. Í søguni **Kollveltandi nýggjgjár**, fáa vit at vita, hvussu tað gongur hjá Dunnaldi og dreingjunum at halda síni nýggjarslyfti.

Svikaligur postflutningur, er heitið á síðstu søguni. Dunnaldur, ið hevur verið arbeidssleysur, hevur nú fingið eitt arbeiði og saman við tí ein eyðkennissbúna. Dunnaldur er nevnliga vorðin postmaður. Hann skal flyta postin við ísbátinum til Bævaroyanna. Neyðin er bert tann, at tað er so sjáldan, at postur er til oyanna. Men dreingirnir vita, hvussu teir skulu hjálpa Dunnaldi gubba...

Fremst í heftinum er ein grein, ið nevnt **Brøv frá dunnumanninum**. Geoffrey Blum stjórnaði.

Carl Barks savnið nr. 13 er 56 síður í litum. Pí. Gramar hevur staðið fyri prentgerðini, og heftið kostar kr. 54.

PIZZA-VINIR

Hevur tú hug at fáa eina ella fleiri PIZZA inn á góvði, so ring til. 18866, og tú hevur PIZZA inn á góvði ein tíma. Vit í PIZZARIA royna alt at hava kostnaðin so lágan sum møguligt, so leidis at kundin bert rindar 30 kr. fyri heimkoyring.

Vit hoga at hetta tilbúið kemur varð á.

PIZZARIA
Tlf. 18866

Lesarabræv

AVSANNAN

Viðvíkjandi skúlastriðnum í Kollafirði

Vit avsanna grundgevingarnar, sum Oyggjatiðindi skrivaðu á síðu 3 tann 9. apríl 1997.

Foreldrabólkurin